

Intervju med Elvedin Hadzic, intervjuperson nr 83

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:56:43

Datum: 2019-01-18

Intervjuare: Marie Nyberg

Plats: Ungdomslokal vid moskén i Bellevue

Tid: 18.30 – 19.30

Intervju med Elvedin Hadzic

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:01]: Ja, då sitter jag Marie Nyberg här i en lokal vid Bellevue och jag sitter med...

Talare 1 [00:00:08]: Elvedin Hadzic, ja, vi befinner oss på, förut kallades vår organisation för BUF Bosniska ungdomsföreningen, vi har bytt till Bemuf på grund av att vår rikstäckande organisation heter Bemuf och då tyckte de att...

Intervjuare 1 [00:00:28]: Bm?

Talare 1 [00:00:30]: Bemuf, det är mera Bosnien-Hercegovinas muslimska ungdomsförbund, så det är lite just varför man tog Be, alltså just bokstaven e är för att det ska låta lite bättre [skrattar]. Även om det inte är...

Intervjuare 1 [00:00:47]: Det ska vara lättare att säga?

Talare 1 [00:00:51]: Ja exakt, annars skulle vi ha hetat något annat kanske Bmuf eller något sådant men ja i alla fall, så ja...

Intervjuare 1 [00:01:00]: Och vilken adress bor du på?

Talare 1 [00:01:01]: Jag bor på Kryddhyllan 25 i Gårdsten och ja, har nyligen flyttat in eller för ett år sedan har jag flyttat in där, och lite före det har jag också bott i Gårdsten.

Intervjuare 1 [00:01:18]: Är det i radhusen där eller?

Talare 1 [00:01:20]: Nej det är inte radhus, de nya nybyggda.

Intervjuare 1 [00:01:21]: Ja, de höga husen?

Talare 1 [00:01:24]: Ja nya, exakt.

Intervjuare 1 [00:01:23]: Dicksons?

Talare 1 [00:01:25]: Ja Robert Dickson exakt, där fick vi och ja, vi blev jättegglada då, faktiskt, och är glada nu också.

Intervjuare 1 [00:01:34]: Bor du själv eller?

Talare 1 [00:01:35]: Nej jag bor med familj, jag har min fru och ett barn har jag, en son, medans min mamma är kvar i Bergsjön, där var jag har bott förut.

Intervjuare 1 [00:01:47]: Så du är uppvuxen i Bergsjön?

Talare 1 [00:01:49]: Ja exakt, jag är uppvuxen i Bergsjön och jag är född i Trollhättan och vid fyra års ålder, -98, så flyttade vi till Bergsjön. Så sedan dess har jag varit i Bergsjön.

Intervjuare 1 [00:02:02]: Hur kom det sig att dina föräldrar, dina föräldrar kom från Bosnien då?

Talare 1 [00:02:05]: Ja exakt. Mina föräldrar kom från Bosnien -93, eller från Kroatien.

Intervjuare 1 [00:02:08]: Det var under kriget?

Talare 1 [00:02:08]: Ja exakt. De kom från Kroatien för de var ett halvt år i Kroatien, i Zagreb, huvudstaden, de flydde från kriget när min pappa blev, bland annat skottskadad och då fick han beviljat av armén att han kan gå och läka sig i Kroatien som var i ett lite bättre stadium eller vad man ska säga. De var inte så omringade som det var i Bosnien, så ja, de var i Zagreb sex månader.

Intervjuare 1 [00:02:42]: Men det var inga bad feelings mellan Bosnien och Kroatien då eller?

Talare 1 [00:02:46]: Just den tiden, den tiden i november -92 så började det lite men, det var inte direkt utan det var lite efter, kanske två eller tre månader, som det började just mellan kroaterna och bosniakerna att ja, krigas också då, eller, ja, så ja efter det så åkte de med, jag tror att de pratade om att det var den sista, sista, vad man kan säga, konvojen som...

Intervjuare 1 [00:03:09]: Som kunde komma ut?

Talare 1 [00:03:10]: Ja exakt, och de fick välja mellan Danmark och Sverige, till slut så valde de Sverige för att min pappas halvbröder och syster var här i Sverige så han tog här, medan ja, och sen hela familjen har varit med om otäcka grejer, nästan hela familjen har varit i koncentrationsläger, bland annat min farbror och, den yngre farbrorn som var 13 eller 14 år när han var där och han har fortfarande mycket psykiska problem så.

Intervjuare 1 [00:03:50]: Ja, jag har sett bilder hur magra...

Talare 1 [00:03:52]: Han var även med i en video när, vad heter det BBC, eller jag vet inte om det var BBC som ordnade men jag vet att det var någon av de här som filmade som kom från om det var från Storbritannien eller något sådant, de bilderna när de åt och när de gick ifrån matsalen så var han med där.

Intervjuare 1 [00:04:15]: Men de klarade sig i alla fall?

Talare 1 [00:04:16]: Ja de klarade sig men de fick såklart mycket olika psykiska...

Intervjuare 1 [00:04:19]: Ja det är klart.

Talare 1 [00:04:21]: Min mamma var också i koncentrationsläger men hon var inte så långt som de var, för kvinnorna och barn... [mobiltelefon ringer].

Intervjuare 1 [00:04:28]: Oj.

Talare 1 [00:04:30]: Kvinnor och barn höll man inte så länge, då lät man de gå vidare medan män torterade de eller dödade de.

Intervjuare 1 [00:04:41]: Men det var de här masskjutningarna och avrättningarna också men det var inte så mycket med...

Talare 1 [00:04:47]: Just där var jag kommer ifrån, jag kommer ifrån en stad som heter Perjani (?) eller närmare bestämt Gorazde (?) det är en liten stad Gorazde (?) det är ja, den har ungefär 30 000 invånare och hela befolkningen, det kanske bara ett hundratal, hundra eller nåt sånt som gick genom skogar ut mot frihet om man säger, bara, hela staden som var ungefär 95 procent muslimer gick in till koncentrationsläger så, ja, kvinnor och barn, de flesta kvinnor och barn blev transporterade senare till (?) för de fria områdena medan männen torterades och många dödades. De som var intellektuella, de som var något i det hela folket de dödades direkt, bara de som var normala människor om man kan säga så, de torterades, några dödades men många levde kvar också efter det men, allihop som var på något intellektuellt sätt eller någon...

Intervjuare 1 [00:05:56]: De ansågs som farliga eller?

Talare 1 [00:05:59]: Exakt, man ansåg de, ja, man skulle ta bort eliten och hela städerna var också förstörda och så.

Intervjuare 1 [00:06:09]: Okej, ja det var tur att de hann ut då.

Talare 1 [00:06:11]: Jo, jo, för att ja min pappa var inte, som tur det, han var inte där då utan han var i Kroatien, han jobbade i Kroatien, så senare gick han tillbaka för att försvara sitt land och så. Men, ja, medan min mamma var där och sen blev de transporterade till de fria områdena men ja, efter det så kom de hit, som sagt -93 kom de hit och efter kanske ett halvt år så fick de uppehållstillstånd på grund av att både min mamma var i koncentrationsläger och min pappa var skottskadad, så ja, och sen så var hon gravid också med mig då.

Intervjuare 1 [00:06:56]: Så Trollhättan blev första station?

Talare 1 [00:06:57]: Ja de flyttade till Trollhättan, i Trollhättan bodde mina farbröder och ja, efter fyra år därefter så, -94 föddes jag, och därefter 98 så flyttade de hit till Göteborg för det fanns mer möjligheter till jobb och allt annat, så de flyttade till Bergsjön och ja, där fortsatte min (?), där började jag på dagis.

Intervjuare 1 [00:07:28]: Det är då du börjar komma ihåg saker ifrån Bergsjön?

Talare 1 [00:07:31]: Jo jag kommer ihåg vissa också, vissa grejer från Trollhättan också, just vissa bilder har jag fortfarande kvar när jag går till Kronan, eller Kronogården, där ser jag fortfarande de här husen och jag kommer ihåg dem och sandlådorna där jag lekte och så, kommer jag fortfarande lite ihåg och så, och ja lägenheten (?) lite.

Intervjuare 1 [00:07:56]: Men hur kändes det att flytta till Bergsjön, var det nånting..?

Talare 1 [00:08:01]: Just där, då kände jag inte så jättemycket, det var bara att man gick från en stad till en annan, det var inte nåt speciellt, mycket, det var inte så att jag kände någon skillnad på det, det enda som jag kände skillnad på var att jag fick, eller jag hade mer vänner från dagis, men när jag var till exempel i Trollhättan så var det en lite mindre krets av människor som också mina föräldrar umgicks med som var familjevänner och så, vi gick till dem och de kom till oss, och då var det mindre vänner man hade då. Men såklart, när man är fyra år så kan man nästan inte veta, men i alla fall, jag kommer ihåg att det var en mindre krets och barn som jag lekte med till skillnad från när jag kom till Bergsjön och där började direkt med grannar som var, det var nästan, hela huset var av Bosnier [skrattar].

Intervjuare 1 [00:09:05]: Jaså?

Talare 1 [00:09:05]: Så jag växte verkligen...

Intervjuare 1 [00:09:06]: Vilken adress var det?

Talare 1 [00:09:08]: Det var Meteorgatan 4 var det, sen flyttade vi till Meteorgatan 48, men under den tiden jag var på Meteorgatan 4 så började allt om man säger, från dagis och senare till skola och ja, det var en jättestor krets av människor som jag lekte med och som jag umgicks med.

Intervjuare 1 [00:09:32]: Och sen började du skolan då?

Talare 1 [00:09:32]: Ja exakt.

Intervjuare 1 [00:09:35]: Och då var det folk från...

Talare 1 [00:09:36]: Då var det allt, från alla möjliga olika nationaliteter, minst var det etniska svenskar om man kan säga så [skrattar].

Intervjuare 1 [00:09:42]: Ja just det [skrattar].

Talare 1 [00:09:43]: Men det var ju allt möjligt så det kan man säga att det är en fördel när man lär känna andra människor från olika kulturer och alla de människorna från olika kulturer, vad heter det, läser och pratar på ett språk som är inte någon av de här ursprungskulturen om man kan säga så, men det var roligt faktiskt och jag tyckte om mest högstadiet.

Intervjuare 1 [00:10:13]: Jaha. Vilken skola var det?

Talare 1 [00:10:14]: Från ettan till sexan gick jag i Backegårdsskolan och alla, de flesta barnen som graviterar runt Komettorget om man kan säga så går i Backegårdsskolan eller i Bergsjöskolan men jag gick i Backegårdsskolan och därefter, från sjätte till nionde klass gick jag, eller nej från sjunde till nionde klass förlåt, gick jag på Bergsjöskolan.

Intervjuare 1 [00:10:47]: Men du gillade att gå där?

Talare 1 [00:10:48]: Jag gillade att gå i Bergsjöskolan just därför att det var både så mixat men det var så, ja, man kände sig hemma på något sätt.

Intervjuare 1 [00:11:02]: Du tyckte inte att det var jobbigt eller att det var problem eller?

Talare 1 [00:11:02]: Nej, vi umgicks även på fritiden och så umgicks vi i skolan så det var båda två. Det var alltid så från ettan om man kan säga nästan att vi gör våra läxor så snabbt, man gör sina läxor och man går ut runt fyra eller fem och man är ute tills solen går ner eller något sådant, speciellt när det är sommar då måste verkligen föräldrarna gå ut och [skrattar] kalla in oss.

Intervjuare 1 [00:11:25]: Ja.

Talare 1 [00:11:26]: Nej men det var ju så, det var bara fotboll eller allt annat som man hade.

Intervjuare 1 [00:11:29]: Men du trivdes där?

Talare 1 [00:11:31]: Jo, jo, det var jätteroligt faktiskt. Jag tycker att, till skillnad från nu när jag åker dit till Bergsjön och när jag kollar på det så finns det inte så många ungdomar eller så mycket barn som då, som leker så mycket som vi gjorde.

Intervjuare 1 [00:11:45]: Nej.

Talare 1 [00:11:46]: Det kan hända också på grund av att ja, teknologin och allt det här som vi har att barn gillar mer att vara med ja, surfplattan.

Intervjuare 1 [00:11:53]: Sitta inne.

Talare 1 [00:11:53]: Ja sitta inne eller något sådant, men jag vet, då var det verkligen jättemycket liv [skrattar].

Intervjuare 1 [00:12:02]: För du är 24 år nu?

Talare 1 [00:12:02]: Ja jag är 24 år.

Intervjuare 1 [00:12:03]: Och då är det tio år sedan du gick där?

Talare 1 [00:12:04]: Ja ungefär, så det var...

Intervjuare 1 [00:12:06]: Det kan ju ha kommit en nu omgång, en annan omgång lite med flyktingar också som har kommit från Syrien och allt det här.

Talare 1 [00:12:13]: Jo, jo, det har kommit, men jag ser fortfarande det är inte så mycket, så jättemycket liv, för jag kommer ihåg att det inte bara var vi ungdomar som var där, utan jag kommer ihåg att det var direkt ovanför till exempel en fotbollsplan som vi har där som vi kallade alltid ja [skrattar], det var, man la upp på bara några så här rör som liknade mål och ja det var vår fotbollsplan men, ja jag kommer ihåg att vi var nere och spelade fotboll och ovanför direkt det var en liten kulle där uppe och där var det lite äldre människor som gick ut för att prata för det var lite mer liv i det hela om man säger så.

Intervjuare 1 [00:12:53]: Var ni inne i stan och så regelbundet eller höll ni er ute i Bergsjön?

Talare 1 [00:12:56]: Nej det var inte så mycket, vi var inte så mycket i stan.

Intervjuare 1 [00:12:59]: Nej, man är nog inte det när man...

Talare 1 [00:13:01]: Nej exakt.

Intervjuare 1 [00:13:02]: ...är yngre tror jag, man är i sitt område kanske mer.

Talare 1 [00:13:07]: Exakt, det längst ut man gick det var ju...

Intervjuare 1 [00:13:11]: Men såg ni inte massor med kamphundar och gangsters då?

Talare 1 [00:13:16]: Nej.

Intervjuare 1 [00:13:18]: [Skrattar] Säger jag lite provocerande men det är ju det man får läsa om.

Talare 1 [00:13:17]: Ja, jo men jag själv vad jag kommer ihåg såg inte något sådant, gangsters och gangsters...

Intervjuare 1 [00:13:28]: Nej men jag bara menar de här gängen som man skriver om som i Angered också och...

Talare 1 [00:13:31]: Jo, jo alltså vi hörde hela tiden han och han och olika namn på de olika gangsters som var aktiva då i Bergsjön, men, och vi såg då och då någon på moppe som bara glider runt eller nåt sånt, men det var inte, men det var typ så här lite som inget har hänt, jag tycker att...

Intervjuare 1 [00:13:53]: Fanns det olika gäng där?

Talare 1 [00:13:55]: Jag vet inte faktiskt, jag var inte så mycket insatt i det men...

Intervjuare 1 [00:14:00]: Nej, jag menar vanliga gäng med ungdomar.

Talare 1 [00:14:00]: Jaha.

Intervjuare 1 [00:14:01]: Man delar ofta upp sig i gäng och så.

Talare 1 [00:14:02]: Jo, jo, vad jag vet så i min omkrets där vi var, så att säga så hade vi inga eller hade inte vi, men hade inte några andra ja man kan säga gäng eller på ett dåligt sätt om man kan säga så, utan... Jag kommer ihåg att vid flera tillfällen så var det olika, hade vi olika alltså Gårdsten, Meteorgatan, vi var några alltså så här, Nebulosan var några, Kometgatan var några, typ så här och det var mer på ett positivt sätt att vi spelade fotboll mot varandra eller, jag vet inte, gjorde andra grejer mot varandra. Något som man brukar ha mellan dem, så här...

Intervjuare 1 [00:14:49]: Var du med i någon idrottsförening eller så?

Talare 1 [00:14:54]: Ja sen var jag, från ettan så spelade jag handboll, sen upp till...

Intervjuare 1 [00:14:54]: Ja du är lång ser jag [skrattar].

Talare 1 [00:14:58]: Ja exakt, nej men jag har spelat handboll från ettan till kanske andra ring eller något sådant så spelade jag handboll i BK Banér var det då i Bergsjön. Men under just den här tiden på gården som sagt så var det olika, även olika man kan säga nationaliteter så man visste till exempel vid Meteorgatan så var det mycket bosnier och på Kometgatan var det många kurder. Så ja, det var alltid så här att vi skojade med varandra och allt det där, sen Nebulosan var lite mixat, ja, men det var något som jag tycker att var väldigt roligt och sen var det också de andra områdena eller gatorna Zenit, Kosmos och så vidare. Men ja, jag tyckte det var jätteroligt just uppväxten där och, även om det finns ju alltid sina negativa sidor.

Intervjuare 1 [00:15:50]: Var det bra att bo där också, lägenheten och så?

Talare 1 [00:15:53]: Just lägenheten var helt okej, man kan inte säga att de var jättefräscha men inte så jättedåliga heller. Självt tycker jag det var helt okej och det tycker jag nu också att de är helt okej och de renoverar jättemycket nu också, även om de drar upp lite på siffran på hyran så ja, de renoverar och satsar i området så det är ändå positivt.

Intervjuare 1 [00:16:20]: Men du kände dig trygg i ditt område?

Talare 1 [00:16:21]: Nu i Gårdsten känner jag mig trygg och jag känner mig mer trygg nu i Gårdsten än vad jag har tänkt om jag skulle varit i Bergsjön.

Intervjuare 1 [00:16:29]: Nu alltså, men när du var yngre så kände du dig trygg?

Talare 1 [00:16:32]: Ja jo jag kände mig trygg.

Intervjuare 1 [00:16:34]: Du känner att det har ändrats lite nu då?

Talare 1 [00:16:34]: Jag tycker att det har ändrats i Bergsjön.

Intervjuare 1 [00:16:38]: Hade du velat växa upp med ditt barn där i Bergsjön?

Talare 1 [00:16:41]: Jag skulle aldrig tänkt på det [skrattar], jag skulle tänkt på det nu för att just vissa som jag har gått i skolan med eller vissa som jag känner har ju gått, de flesta har gått på den bra sidan om man kan säga så med skola, med högskola och med jobb. Men, om man kan säga en procent av dem alla gick på den dåliga sidan och, du vet ja, man ser dem varje dag, de förstör för sitt liv och sen alla andras liv också. Inte alla andra, men för de som ja som de håller på med. Men jag tycker synd om dem och deras familjer men just det att ja...

Intervjuare 1 [00:17:26]: Men du gick vidare och utbildade dig till elektriker?

Talare 1 [00:17:31]: Jo, från Bergsjöskolan gick jag vidare till elektriker, gymnasiet, och där direkt efter gymnasiet så gick jag och läste på IT-högskolan och ja, efter det sökte jag och fick direkt i det området och därefter, vad heter det, jobbade jag med lite olika grejer från ja, Volvo. Där var jag projektledare och samarbetade med Göteborgs stad och med Röda korset och allt annat, det var den här flyktingkatastrofen, flyktingvågen.

Intervjuare 1 [00:18:07]: Från Syrien?

Talare 1 [00:18:07]: Ja exakt och ja, efter det Volvo och ja, nu jobbar jag som elektriker så ja jag har kommit tillbaka till det första om man kan säga så.

Intervjuare 1 [00:18:19]: Ja men vilket tycker du har varit bäst då, IT eller elektriker?

Talare 1 [00:18:23]: Jag har mer intresse för el, jag tyckte att det var mycket mer intressant och när jag även kollar på mina betyg så nu när jag tänker på det och när jag kollar på mina betyg också så, på alla andra typ så här om det var på svenska eller engelska, alla andra kurser, så var det lite, jag var lite, ge mig G så är jag helt nöjd. Men just el gjorde jag alltid lite extra [skrattar] så där fick jag de här VG och till och med någonstans MVG, på vissa betyg.

Intervjuare 1 [00:18:55]: Var läste du någonstans?

Talare 1 [00:18:57]: Lindholmen.

Intervjuare 1 [00:18:58]: Ja just det.

Talare 1 [00:18:59]: Yrkesgymnasium.

Intervjuare 1 [00:19:02]: Jag pratade just med min arbetskamrat igår som var där och tittade igår på gymnasiet och hennes son verkar intresserad av någon sådan utbildning och hon tyckte det verkade bra där.

Talare 1 [00:19:13]: Jo när jag var där så var det helt okej och jag tyckte om det och det var

där jag hittade en sida av mig som var lite mer så här, jag var den som var underhållaren om man säger så [skrattar].

Intervjuare 1 [00:19:26]: Jaha.

Talare 1 [00:19:27]: Nej men på ett bra sätt, på ett positivt sätt så höll jag på med alla och ja, jag tyckte det var roligt att gå i den skolan också.

Intervjuare 1 [00:19:39]: Det kändes bra?

Talare 1 [00:19:38]: Ja.

Intervjuare 1 [00:19:39]: Och det kändes bra i den delen av stan?

Talare 1 [00:19:42]: Jo, jo, det som var till exempel, som var nåt annat än Bergsjöskolan som jag kom då var att jag kommer från en skola som Bergsjöskolan som var nästan 100 procentig av olika kulturer till en skola som var, som det var såklart mycket mer svenskar om man kan säga så, och jag som trodde att det skulle vara mycket svårare med, till exempel för mig. Jag hade svårt för svenskan till exempel i nian, och jag trodde att jag kommer inte kunna klara det eller hur som helst, men sen när jag gick vidare till gymnasiet så var det en barnlek för mig. Jag vet inte var det var, då läste jag svenska som andraspråk i nian men i gymnasiet läste jag den vanliga svenskan, alltså inte som andraspråk och jag vet inte vad som hände men [skrattar] det var mycket...

Intervjuare 1 [00:20:34]: Men vad läste du som första språk? Var det bosniska?

Talare 1 [00:20:39]: Ja bosniska, exakt.

Intervjuare 1 [00:20:40]: Jaha men hela skolan eller, nej? Inte hela skolperioden?

Talare 1 [00:20:45]: Menar du i själva grundskolan då eller?

Intervjuare 1 [00:20:47]: Ja.

Talare 1 [00:20:49]: I grundskolan hade jag hemspråk bosniska, men svenska som andraspråk hade jag i...

Intervjuare 1 [00:20:53]: I nian?

Talare 1 [00:20:55]: I hela...

Intervjuare 1 [00:20:55]: Högstadiet?

Talare 1 [00:20:56]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:57]: Ja just det, så pass mycket?

Talare 1 [00:21:01]: Ja jag vet inte var det var men i alla fall jag hade svårt för det, just, det hände så att första terminen i åttan fick jag IG i svenska och sen fick jag G och sen fick jag IG och sen fick jag en sådan stor press i nian sista terminen att jag bara, jag måste få...

Intervjuare 1 [00:21:20]: Men sen fungerade det när du...

Talare 1 [00:21:22]: Men det gick bra sen när jag gick...

Intervjuare 1 [00:21:23]: ...gick själva utbildningen?

Talare 1 [00:21:24]: När jag kom till gymnasiet så gick det, jag vet inte, det gick jättebra [skrattar]. Jag vet inte varför det var så svårt där och så enkelt här men i alla fall det gick jättebra, till och med jag tror att första året eller om det var andra året jag fick till och med ett VG i svenska som var helt, som jag inte kunde tro på det.

Intervjuare 1 [00:21:43]: Det hade släppt?

Talare 1 [00:21:46]: Ja exakt.

Intervjuare 1 [00:21:48]: Men om du skulle säga, har du varit i, nu har du kanske bott mest i Göteborg då och så, men hur tycker du Göteborg är som stad?

Talare 1 [00:21:59]: Just Göteborg som stad tycker jag, ja jag tycker om Göteborg. Jag har varit också lite i andra städer och ja, jag har varit i Stockholm då också bland annat, lite längre ja, inte längre men kanske en vecka också och jag tycker inte om Stockholm på grund av till exempel att varje förort eller varje del av stan är, det känns som att de är lite längre ifrån varandra.

Intervjuare 1 [00:22:26]: Större stad?

Talare 1 [00:22:28]: Ja större stad och sen är de lite längre ifrån varandra och sen, ja jag vet inte, jag tyckte inte om Stockholm. Jag föredrar mindre städer till exempel, tycker jag om Jönköping som jag tycker är en fin stad. Men Göteborg tycker jag, den är helt okej också och ja, jag är nöjd med Göteborg, ja det är helt okej så att säga att bo här [skrattar].

Intervjuare 1 [00:22:58]: Ja just det, skulle du säga att det är något som är speciellt göteborgskt om du jämför med andra ställen? Det kanske inte är så lätt att...

Talare 1 [00:23:10]: Nej, men, det som jag tycker med Göteborg är att, det jag tycker om med Göteborg är att det känns mer som att allt är i ett om man kan säga så.

Intervjuare 1 [00:23:19]: Att den är ihop?

Talare 1 [00:23:21]: Att den är ihop typ så här...

Intervjuare 1 [00:23:21]: Men samtidigt så pratar man då ibland om att det är en väldigt segregerad stad.

Talare 1 [00:23:30]: Jaja, jag vet inte, det finns säkert delar där det finns mer av svenskar och mer av nysvenskar eller av invandrare men, jag tycker mer att, det kanske är ett problem varför de gjorde så. Men jag tycker att det är bara en bra grej för mig som är uppväxt i en sådan del av, ja förort, där det finns olika nationaliteter därför att då kan jag förstå alla människor [skrattar] och då kan jag även komma närmare en människa med att, jag vet inte, något uttryck eller något ord som jag kan på deras språk bara för att ja... Jag ser bara det som något positivt och just det här med segregeringen också... jag vet inte hur mycket det är bra eller dåligt, det är säkert dåligt på ett visst sätt men det är så det är och vi får..

Intervjuare 1 [00:24:31]: Kan det vara bra på något sätt eller?

Talare 1 [00:24:32]: Just om det kan vara bra eller inte bra det är jag lite osäker på, men jag tror att många människor, att det kan vara bra på ett sätt att, till exempel att de människor med olika kulturer inte glömmer bort var de har kommit från, men tar sig an den nya, ja den nya kulturen, med det menar jag språket och kanske vissa andra traditioner som man har i Sverige.

Intervjuare 1 [00:25:11]: Nej för det kan bli så annars när man bor i en grupp där man bara umgås emellan så kanske man inte lär sig språket eller den nya ja...

Talare 1 [00:25:18]: Jo, jo, det finns jättemycket sådant, men det beror mycket på personer också, från person till person tycker jag. För om en person verkligen vill lära sig svenska då kommer den personen att göra allt. Om en person inte vill lära sig svenska så även om han eller hon bor i ett område där det finns många svenskar så kommer den inte att lära sig, för idag så har du alla möjliga Messenger och allting så du kan höra med någon på ditt språk..

Intervjuare 1 [00:25:49]: Ja du kan lika gärna umgås med hela världen.

Talare 1 [00:25:51]: Exakt.

Intervjuare 1 [00:25:53]: Man kan ha vänner på Facebook.

Talare 1 [00:25:54]: Exakt, så ja, jag tror att det är mycket från person till person hur segregerad man vill vara [skrattar]. Jag menar...

Intervjuare 1 [00:26:02]: Men när du valde här nu hade du kunnat tänka dig om du hade fått en lägenhet någon annanstans hade du valt det mer, för nu bor du i Gårdsten då i...

Talare 1 [00:26:13]: Såklart man hade valt någonstans ja, en lägenhet i Göteborg så hade inte jag tänkt på ja men var det finns mer av min nationalitet alltså, utan då hade jag tänkt mer var kan jag och var kan min familj bo bättre och må bättre av i dessa områden, men det som vi glömmer bort är att i alla områden så har vi kriminalitet, i varje område.

Intervjuare 1 [00:26:44]: Ja.

Talare 1 [00:26:45]: I vissa områden så är det bara lite mer att man ser det, att de är mer

runtomkring, på vissa områden så är de i underjorden som man brukar kalla det för, men i varje område så har vi kriminalitet, i varje område, så det beror nästan inte på var man bor.

Intervjuare 1 [00:27:03]: Men jag tänker det är en bit in till stan.

Talare 1 [00:27:06]: Ja, alltså om jag hade fått till exempel en lägenhet i, jag vet inte, jag har sökt till exempel en lägenhet i Landala, jag har inga problem med det och jag tycker att det är en bra grej både att, man behöver aldrig ha en negativ inställning, från min sida eller från sidan där var folket bor om man säger så, men min dröm där jag skulle vilja bo är kanske någonstans här i Gamlestaden för jag tycker att det är väldigt centralt och väldigt nära...

Intervjuare 1 [00:27:41]: Det händer mycket här nu.

Talare 1 [00:27:42]: Ja exakt, alla olika föreningar och sen är det väldigt centralt, ja, man är direkt till, om man vill gå, livsmedel eller något sådant så har du Orienthuset och du har jag vet inte Nordstan för klädbutiker och allt möjligt, marknad, Kvibergs marknad här också [skrattar]. Nej men överallt, det är en central punkt för allting tycker jag.

Intervjuare 1 [00:28:01]: Ja och sen har du själva idrottsanläggningarna och...

Talare 1 [00:28:09]: Ja jo, vi har haft, vår förening har haft också olika aktiviteter i närliggande idrottsanläggningar.

Intervjuare 1 [00:28:14]: Ja förut var det en fotbollsplan där framför ditt hus i Gårdsten [skrattar].

Talare 1 [00:28:19]: Ja, jo.

Intervjuare 1 [00:28:21]: Men det kanske inte var så mycket fotboll?

Talare 1 [00:28:22]: Nej, men vi har en park där kanske ungefär 20–30 meter därifrån också där vi har en park och fotboll, lekplats, tennisplan och allt möjligt, grillplatser tror jag också det finns, så det är inte långt därifrån heller.

Intervjuare 1 [00:28:43]: Nej just det. Men om du skulle tänka på, säg tre ställen i Göteborg som du trivs riktigt bra på eller känner dig väldigt hemma, vilka skulle det vara för ställen?

Talare 1 [00:28:57]: Ja jag skulle tänka mig kanske, jag tycker att Gårdsten har visat sig ett fint ställe, tryggt ställe. Kanske andra ställen skulle nog vara här i Gamlestaden skulle jag tycka att det var fint att bo här också, och sen har jag även tänkt på Kvilletorget där någonstans också eller ja, så någonstans där, de här centrala punkterna, jag är mer mot, jag är mer norra Göteborg än södra [skrattar] jag är inte så mycket för...

Intervjuare 1 [00:29:35]: Nedåt?

Talare 1 [00:29:34]: Jag vet inte, jag har aldrig gillat så mycket södra Göteborg men ja, det är mer min vad heter det, så som jag har upplevt det, medan min fru skulle säkert vilja bo i

Saltholmen eller på någon ö för hon gillar hav och så men, ja...

Intervjuare 1 [00:29:55]: Men gillar du havet eller är du en hav...

Talare 1 [00:29:57]: Jag är mer en bergsmänniska [skrattar]. Mellan hav och berg jag tar hellre berg, jag är hellre någonstans där uppe där jag kan se över [skrattar].

Intervjuare 1 [00:30:10]: Men då bor du bra där i huset i Gårdsten.

Talare 1 [00:30:10]: Ja exakt. Det är kanske inte ens 100 meter så har jag en utsikt, en fin utsikt, bara jag orkar inte gå när det är vinter, så brukar det blåsa jättemycket så, hellre gå in i huset [skrattar].

Intervjuare 1 [00:30:20]: Men är du på de här ställena som man säger turisterna går, nere vid hamnen eller Liseberg eller Avenyn?

Talare 1 [00:30:28]: Ja vi brukar gå, jo, jo, när det är sommar så brukar vi speciellt mycket gå på dessa ställen. Men när det är vinter också så brukar vi gå, ja till Avenyn eller till alla de olika ställena. Sen brukar vi också vad heter det, mina kompisar här från, för min krets, man kan säga min kompis-krets är mest här från vår förening och lite barndomsvänner och så, man brukar gå till närliggande caféer eller till Avenyn någonstans där också.

Intervjuare 1 [00:31:03]: Du känner dig hemma i hela stan alltså du känner trygghet?

Talare 1 [00:31:08]: Ja jag känner mig trygg överallt, jag känner inte att nej jag ska inte gå dit eller nej jag ska inte gå dit, jag känner aldrig det, utan det, jag känner mig hemma överallt.

Intervjuare 1 [00:31:21]: Hur gammal var, du hade en son eller?

Talare 1 [00:31:23]: Ja, han är snart 1,5 år.

Intervjuare 1 [00:31:29]: Så han är hemma fortfarande?

Talare 1 [00:31:29]: Ja.

Intervjuare 1 [00:31:30]: Han ska gå på förskola sen då?

Talare 1 [00:31:32]: Ja exakt, han har börjat dagis för ungefär två eller tre månader sedan också, så går han dit och leker lite med barn och så, har det roligt.

Intervjuare 1 [00:31:47]: Men var jobbar du någonstans nu då?

Talare 1 [00:31:50]: Jag jobbar som elektriker i regionens hus där vid Centralstationen.

Intervjuare 1 [00:31:54]: Jaha det som håller på att byggas det stora vid Bergslagens station där?

Talare 1 [00:31:59]: Ja exakt, just stationen det där stationshuset har jag också varit där inne och renoverat lite [skrattar].

Intervjuare 1 [00:32:07]: Jaha.

Talare 1 [00:32:08]: Pillat lite på det [skrattar].

Intervjuare 1 [00:32:09]: Göteborgs första centralstation.

Talare 1 [00:32:10]: Ja just det, exakt.

Intervjuare 1 [00:32:14]: Ja, ja, hur är det att jobba i det? Det är mycket hantverkare som bygger där?

Talare 1 [00:32:19]: Ja men jag tror att det är, snart är det klart.

Intervjuare 1 [00:32:25]: Men ni kommer in i slutskedet eller?

Talare 1 [00:32:26]: Nej det har varit under hela gången, hela bygget om man kan säga så, man behöver alltid elektriker från början till slut vid olika faser.

Intervjuare 1 [00:32:42]: Och hur är det att jobba med, ni jobbar i ett stort gäng då eller?

Talare 1 [00:32:44]: Just det företaget som jag jobbar för jobbar lite mindre kan man säga, det är ett lite mindre gäng, vi är utspridda också så att någon har gjort det eller två gör det om det är lite hårdare arbete, eller någon annan gör det, så vi är lite utspridda lite överallt. Men vi är lite mindre från, vi brukar säga de riktiga elektrikererna men vi är också elektriker, men vi håller på med stödteknik och de andra elektrikererna jobbar med ja el [skrattar]. Det är el båda två, men vi jobbar med stödteknik som sagt och, ja.

Intervjuare 1 [00:33:28]: Vad gör stödteknik, drar man eller hjälper att...

Talare 1 [00:33:31]: Ja man drar både kablar och så men det är mer att man styr ventilationen, att man reglerar ventilationen, att det blir fint i varje vad heter det...

Intervjuare 1 [00:33:41]: Hur många våningar är det i det där Regionens hus?

Talare 1 [00:33:42]: Regionens hus är 14 våningar.

Intervjuare 1 [00:33:46]: Ja 12 hade jag tänkt gissa på.

Talare 1 [00:33:49]: Jo 14 och sen finns det en byggnad som är tillsammans med Regionens hus som har, jag tror att det var fyra eller fem, och så har vi stationshuset som har tre eller två med bottenplan och med källarplan, och så finns det en till, eller en tredje om man kan säga våning men det är bara fläktrum och så.

Intervjuare 1 [00:34:15]: Hur tycker du det hänger ihop då med den gamla

Bergslagensstationen och det nya?

Talare 1 [00:34:20]: Jag tycker att det kommer vara fint, det kommer vara modernt och det kommer vara något som, jag vet inte, jag är mer, om jag skulle kalla mig själv för någon typ av människa så är jag mer traditionell. Jag gillar när man istället för att förstöra det gamla, så restaurerar man det och jag tycker om det som man gjorde också med stationshuset, att man restaurerade. Man behöver inte ta bort allt utan istället kan man bevara det och ja enligt min åsikt tycker jag att de gamla husen och de gamla byggnaderna håller ut mer än det som vi bygger idag. Men ja, själv är jag ingen ingenjör eller så. Så att jag kan påpeka det men det är vad jag tycker för vissa byggnader har ju, jag vet som vi såg, lite före samtal som vi såg till exempel bron, i Mostar, den byggdes för 500 år sedan eller något sådant och den stod hela tiden stabilt i 500 år medan dagens broar när de byggs så behövs det här och det här och hela tiden något så måste man göra vissa grejer, så ja...

Intervjuare 1 [00:35:41]: Men det kan också bero på vilken kvalitet man bygger i.

Talare 1 [00:35:43]: Exakt, jo, jo. Vilken kvalitet och vad är det för material man använder och allt.

Intervjuare 1 [00:35:51]: Och hur många bussar och spårvagnar ska det gå över.

Talare 1 [00:35:53]: Jo det är klart, det också.

Intervjuare 1 [00:35:55]: Det blir lite slitsamt, men du tycker att det är roligt att jobba med ett sådant här gäng, eller?

Talare 1 [00:36:01]: Jo jag tycker att...

Intervjuare 1 [00:36:01]: Ni var inte så stora men jag menar ändå...

Talare 1 [00:36:03]: Jo själv så tycker jag att det är roligt att jobba med, jag sa också efter en viss tid, jag har även jobbat som kundtjänstmedarbetare och då sa jag till mig, helst vill jag inte jobba med människor [skrattar] eller något som har något med alltså, med att jag måste på något sätt jobba just med människor så i kontakt med dem. Att mitt jobb gör som just med människor, utan jag vill jobba med något där jag använder mina händer och även min hjärna men ja, själv är jag som sagt social även om jag inte tycker om det.

Intervjuare 1 [00:36:51]: Ja du är väldigt social och jag tycker du borde kunna jobba med människor [skrattar] fast kanske inte klagande, om det är kundtjänst så är det lätt klagande människor.

Talare 1 [00:36:58]: Jo det är lite klagande så även om jag var en mästare på att uppgradera folks abonnemang [skrattar] så kunde jag inte sälja in mig för det var en liten moral på det sätt, om jag säljer in mig på någon så måste jag nästan ljuga, nästan ljuga även om jag inte ljuger. Men ändå så måste jag paketera in det så att ja, det ska se fint ut även om det kanske inte ser fint ut och så tänker jag direkt, skulle jag vilja ha det också... Så därför hade jag lite problem då också och de kunde aldrig förstå vad var problemet med mig att jag kan

uppgradera så många människors abonnemang men jag kan aldrig sälja in något abonnemang på dessa människor, det är det. Men ja, det var en period också som man lär sig, man lär sig själv och lär sig vad man ja, står för och vad man vill göra och så.

Intervjuare 1 [00:37:58]: Men nu sitter vi på det här stället, vad är detta för ställe?

Talare 1 [00:38:02]: Nu sitter vi ja i köket här i, just den här byggnaden, den här byggnaden ägs av Bosniakiska islamiska föreningen och före det här, före de köpte det här 2011 hade de sin lokal på Hisingen och där har de flyttat lite runt. Till slut så köpte jag, vi, för jag är också med i den föreningen, men då köpte vi den här lokalen eller byggnaden och där emellan så blev jag allt mer och mer aktiv i vår ungdomsförening och, ja en lite längre tid nu ungefär 10 år har jag varit aktiv här i ungdomsföreningen.

Intervjuare 1 [00:38:57]: Var det för att det, hade de flyttat hit då eller?

Talare 1 [00:38:59]: Ja, jag började komma när de flyttade hit, för det var närmare exakt. För de brukade alltid ha, vi har fortfarande nu till exempel har vi våra träffar vid sju och då tyckte jag att det var för långt för mig att åka till Hisingen, vid sjutiden och sen vara där två eller tre timmar och sen åka tillbaka och var ändå 13 eller 14 år och ja, mina föräldrar hade ingen bil så jag hade ingen som kunde skjutsa mig fram och tillbaka. Men ja, när de flyttade hit så hade vi även en förening i Bergsjön som vi också, som var, man var länkade med varandra så där hade vi aktiviteter på söndagar och här hade vi aktiviteter på fredagar.

Intervjuare 1 [00:39:46]: Jag tänker du sa också, är du muslim?

Talare 1 [00:39:48]: Ja.

Intervjuare 1 [00:39:52]: Det är en del i Bosnien va, eller det finns flera religiösa...

Talare 1 [00:39:55]: Det finns tre, man kan säga tre av de lite större religionerna.

Intervjuare 1 [00:40:01]: Ortodoxa?

Talare 1 [00:40:03]: Det finns muslimer, ortodoxa kristna och katoliker. Nu enligt den senaste, enligt den senaste, vad heter det? Ja, jag vet inte hur man säger [skrattar].

Intervjuare 1 [00:40:17]: Någon undersökning?

Talare 1 [00:40:18]: Ja en undersökning i alla fall som de gjorde på riksnivå där nere är det ungefär halva eller 55 procent är muslimer, någonstans runt 30 procent är ortodoxa och ungefär 15 eller 10 procent är katoliker.

Intervjuare 1 [00:40:40]: Ja och det tar man med sig hit då eller det är en sådan uppdelning här också kanske eller var det?

Talare 1 [00:40:43]: Jag vet inte exakt för att just i Bosnien så...

Intervjuare 1 [00:40:48]: Det var muslimerna som fick, var det värst för muslimerna under kriget eller?

Talare 1 [00:40:56]: Ja exakt. Just muslimerna kallar sig för eller vi är bosniaker etniskt och det är de som kallar sig mest för bosnier även om det finns av de andra etniciteter eller ja religioner eller religionsutövare som kallar sig också för bosnier. De flesta säger att de är serber, till exempel ortodoxa, kristna säger att de är serber och katoliker säger att de är kroater även om de kommer från Bosnien så ja. Så det är mycket från de här olika konflikterna tycker jag, att ja, det är mycket också när man kommer hit till Sverige när någon frågar ja men var kommer du ifrån då är det direkt, när någon frågar mig var kommer du ifrån? Jag kommer från Bosnien, även om jag är född här, även om jag har bott hela mitt liv i Sverige så säger jag att jag kommer från Bosnien. Just det här tycker jag också att kanske man misslyckas lite med att från skoltiden och från all den här tiden att man misslyckas just där att man har mer av den här svenska identiteten.

Intervjuare 1 [00:42:14]: Men går du i, vad säger man i [skrattar] var går du och utövar din religion någonstans?

Talare 1 [00:42:19]: Ja i moskén.

Intervjuare 1 [00:42:20]: Den som ligger här?

Talare 1 [00:42:21]: Ja exakt.

Intervjuare 1 [00:42:23]: Ja just det.

Talare 1 [00:42:24]: I samma byggnad så har vi även en moské.

Intervjuare 1 [00:42:25]: Ja just det, det var den, men där är det blandat med många nationaliteter?

Talare 1 [00:42:31]: Ja här brukar det komma också, just till moskén så brukar det komma alla möjliga olika nationaliteter, men ja, majoriteten är bosniaker eller bosnier. Men ja vi har alla andra möjliga också från hela Balkan och sen har vi Turkiet, vi har mycket från Afghanistan och Pakistan också som kommer hit, just för att det finns en liknande, man ber på ett liknande sätt om man kan säga så. Det är lite mer, båda två eller de flesta är sunni i muslimska, det är inte, grundprinciperna sammanför allihop men just vissa grejer inom bön och alla andra grejer, smågrejer som man ja...

Intervjuare 1 [00:43:30]: Men är du, säger såhär riktigt troende eller är du som vi, du är svensk nu så då är man väl lite lagom troende, mer kulturellt troende [skrattar].

Talare 1 [00:43:43]: [Skrattar] Jag vet inte, jag försöker att vara så mycket troende som möjligt. Många skulle kalla mig för troende, riktigt troende, men jag tror att jag fortfarande, jag vet fortfarande alltså, inte att jag inte vet att jag är troende. Jag tror på allt det som islam säger och försöker att gå efter det, men jag tror att det finns folk som är bättre än mig just i tron och så. Så jag gillar aldrig när man säger är du troende ja alltså ja jag ber och jag gör allt

som islam säger till mig att göra men, om bara praktiken gör mig troende då är det lite problem för att, om bara praktiken gör mig troende vad är det då som man har inom hjärtat och vad är det som man har inom ja, hjärnan och hjärtat och allt det andra?

Intervjuare 1 [00:44:45]: Man kan också vara lite kulturellt troende eller i den kulturen man har så är man troende genom det.

Talare 1 [00:44:51]: Ja det känner jag också vänner som är det som sagt så, de är många ja de är muslimer för att ja deras föräldrar är det också, eller för att de kommer från en stad i hemlandet där de är troende eller nåt sånt. Sen finns det även folk som har blivit till exempel, jag känner också vänner som ja, de blev kristna bara för att de kom till Sverige för att smälta in kanske i samhället eller ja.

Intervjuare 1 [00:45:23]: Har du tyckt att det har varit svårt någon gång att vara muslim eller känner du att...

Talare 1 [00:45:26]: I just Sverige känner jag inte att det är någon svårighet att vara muslim, jag känner, då och då kan man känna av en viss... jag ska inte säga hat men okunskap, vad heter det, om man säger islam och så. Jag tycker att människor överlag förlitar sig mycket på medier och allt det som kommer med det och man vet ju alltid att medier tar en eller andra sidan alltid, det är aldrig en sida som blir eller ja båda två sidor som blir, så man tar båda två sidor utan det blir alltid en eller andra, aldrig något emellan, det är det som man ska vara.

Intervjuare 1 [00:46:17]: Nej, det har varit lite svårt att vara muslim eller det har hänt mycket så det är klart att man får ta på sig...

Talare 1 [00:46:21]: Jo, jo, såklart det har hänt mycket och sen ja, om det är en som gör något så ska man ta skulden, ska allihop ta skulden för en men om det kanske är någon annan av någon annan etnicitet eller religiös tillhörighet som gör något då är det bara den som har gjort fel. Det är tyvärr den skulden som vi bär på och jag direkt, jag har inte haft några problem med det, även om man kan kanske känna av det då och då även till exempel under min gymnasiegång som jag har varit med, så har det hänt, ja jag fick en ritning som var lite så här nedgraderande ja, men, som gick direkt emot...

Intervjuare 1 [00:47:10]: När du gick där på Lindholmen?

Talare 1 [00:47:11]: Ja exakt, som attackerade om man kan säga mig som religiös och min religion, just om det skulle attackerat mig så skulle jag inte brytt mig men när det gick direkt mot min religion som jag tycker att det var mer utav okunskap. Men, sen kände jag av det också genom vår organisation, för att vi har till exempel haft bidrag från kommunen några år och allt gick bra och allt är som det ska som sagt, och vi har mycket samarbeten med alla andra via, vad heter det NBV, nykterhetsförbundet som vi hela tiden har samarbetat med men från ingenstans så blev det bara ett, två, tre år som kommunen på våra ansökningar för olika bidrag så blev de bara tysta, som inte, jag vet inte. Det var lite konstigt att man till exempel två år till exempel, ena året när jag ansökte så fick vi inget svar, det andra året när jag ville ansöka så kunde jag inte ansöka, ringde teknisk support och teknisk support sa till mig ring hit och de sa ring dit och det blev en cirkel av det hela. Till slut så fick jag aldrig

något svar heller, de numren som jag hade, de svarade aldrig på mina samtal, ja tredje året till slut det var några av våra styrelsemedlemmar som gick till slut, och då fick vi ett svar att vi utav någon anledning, att vår organisation höll på odemokratiska... att vi är odemokratiska på nåt sätt.

Intervjuare 1 [00:49:17]: Men det var inte denna organisation?

Talare 1 [00:49:18]: Jo det var vår ungdomsorganisation.

Intervjuare 1 [00:49:20]: Jaså det var det.

Talare 1 [00:49:22]: Att vi var odemokratiska på något sätt, att ja... jag vet inte hur [skrattar] men ja, man blev bara så, okej. Men vi får vår ändå ekonomi och pengar från vår, från vår riksorganisation som vi därmed får från ungdomsstyrelsen, så där har vi inget problem men just de pengarna är till våra ungdomar.

Intervjuare 1 [00:49:47]: Ja, ja, men får ni bidrag nu då?

Talare 1 [00:49:51]: Nej vi får inget bidrag heller från kommunen så från kommunen fick vi, jo från kommunen till exempel fick vi renoveringsbidrag där vi fick pengar för vår lokal och även bidrag för hyran och så. Men efter det blev det bara tyst och sen har vi bara gett upp. Så det är lite smågrejer men dessa smågrejer som sagt, en bit kommer in i ögat, det är en liten flis som hela tiden sticker.

Intervjuare 1 [00:50:21]: För det var föreningsbidrag då ni sökte?

Talare 1 [00:50:23]: Ja exakt, för hyran och så som vi har.

Intervjuare 1 [00:50:28]: Jag vet att de har dragit ner en del på det.

Talare 1 [00:50:31]: Det har de säkert gjort men det var för några år sedan som det fortfarande var aktuellt så att säga, och några andra organisationer fick till exempel bidrag som vi känner till som är också våra kanske partners på något annat sätt.

Intervjuare 1 [00:50:46]: För här är det blandat killar och tjejer?

Talare 1 [00:50:50]: Jo, jo.

Intervjuare 1 [00:50:53]: Är det några specifika krav på att vara här? Nej?

Talare 1 [00:50:54]: Nej, nej, nyss sa jag att de flesta är bosniaker men vi ser också att alla får ja som sagt alla är välkomna och såklart både tjejer och killar från, vi har en, ja från 7–27 år, alla välkomna. Så vi har inga, kan man säga, barriärer för det.

Intervjuare 1 [00:51:22]: Men hur gick det med handbollen då, har du fortsatt?

Talare 1 [00:51:25]: Nej jag slutade i andra ring där då, där var det, det började, jag vet inte,

sista tiden så bara blev det tråkigt.

Intervjuare 1 [00:51:36]: Träningen och det?

Talare 1 [00:51:36]: Ja, men det kändes som att det var hela tiden samma grej, och som att...

Intervjuare 1 [00:51:40]: Men tittar du på VM nu då på TV?

Talare 1 [00:51:41]: Jo, jo.

Intervjuare 1 [00:51:45]: Men då hejar du på?

Talare 1 [00:51:45]: Sverige.

Intervjuare 1 [00:51:47]: Ja det förstår jag. Men är Bosnien med? Har inte de något duktigt lag där har jag för mig?

Talare 1 [00:51:52]: Det är Kroatien som har, men Bosnien jag vet inte, just handboll är de inte bäst på [skrattar].

Intervjuare 1 [00:51:59]: Jag har för mig att det var något lag men det kanske...

Talare 1 [00:52:01]: I fotboll så är de lite bättre men just i handboll sådär.

Intervjuare 1 [00:52:09]: Just det, ja du har svarat mycket på de här frågorna faktiskt och jag tänker på, just om du tänker på Göteborgs styre och sådär är det något du har tänkt om det politiska läget i Göteborg nu har vi ju bytt...

Talare 1 [00:52:32]: Själv så tänker jag inte så jättemycket på politiken, jag har nästan inga direkt, alltså just lokalpolitik, jag har mer vissa grejer som jag tycker om Sverige på riks. Men det, alla har sina som sagt till det. Men på lokala nivån så är det inget speciellt, jag tror väl att allt går ju på sitt sätt om man kan säga så. Sen...

Intervjuare 1 [00:53:08]: Men du känner förtroende för styret?

Talare 1 [00:53:11]: Jo jag tror det går vidare, det går vidare så som det går. Jag tänker mer på mig själv just och på min familj och mycket mer på, det jobbet som jag jobbar och ja, framtiden för mig och så än på politiken och politiskt engagemang eller något sådant. Själv tänker jag mer på hemlandet, hur det går även om jag som sagt är uppvuxen här och så, men jag tänker mer hur det ser ut där och hur kommer det att gå.

Intervjuare 1 [00:53:41]: Åker du på semester till Bosnien?

Talare 1 [00:53:44]: Jo, jo, vi åkte dit, till exempel det här året har vi varit två. Nyss var jag också, förra veckan kom jag tillbaka och var där två veckor.

Intervjuare 1 [00:53:53]: Har du släktingar kvar där också?

Talare 1 [00:53:57]: Jo, både min frus familj är där och jag har många även släktingar där nere också så det, som sagt båda två, och då åker vi runt i landet.

Intervjuare 1 [00:54:08]: Men du kan inte tänka dig att flytta dit exempelvis?

Talare 1 [00:54:13]: Jo jag tänker på det hela tiden och jag tänkte på det hela tiden på vilka sätt också, men just hela, både den politiska och ja, hela den miljön, om man kan säga osäkra miljön.

Intervjuare 1 [00:54:31]: Ja det är fortfarande osäkert där.

Talare 1 [00:54:33]: Ja jo, mycket olika grejer som i framtiden, jag hoppas inte, men som det ser ut som att det kan hända också. Det känns som sagt lite osäkert. Men det är osäkert lite överallt i världen, så det är inte bara där.

Intervjuare 1 [00:54:51]: Nej.

Talare 1 [00:54:52]: Jag är inte heller någon som tänker att det kommer vara för alltid säkert här i Sverige också, man vet aldrig, men om det inte kommer, om man säger så här om det inte kommer någon konflikt inom Sverige så kommer det kanske komma utifrån, och hittills så har vi såklart ingen konflikt inifrån. Men ja, hoppas inte men ja, då går det kanske utför, man vet aldrig.

Intervjuare 1 [00:55:27]: Nej Sverige har ju varit förskonat under en lång tid får man säga.

Talare 1 [00:55:32]: Jo det är så men ja, man vet aldrig så att säga.

Intervjuare 1 [00:55:37]: Nej det kan hända saker naturligtvis.

Talare 1 [00:55:40]: För man var, man trodde ju alltid att det kommer kanske smälla någon gång under till exempel kalla kriget men ja, nu är det också en lite så här krissituation eller om man kan säga så. Men ja, man ser under ytan är det också lite en krissituation just både i Europa och överallt i världen, även om man inte kanske ser det direkt och även om man inte ser hur det kommer att vara. Så själv är jag lite också osäker var kan en människa leva fritt.

Intervjuare 1 [00:56:13]: Ja just det, och säkert för familj och barn är viktigt också.

Talare 1 [00:56:18]: Ja exakt så jag tror också att, ja, här är vi också på en tillfällig kanske tidsperiod, man vet aldrig, hur länge man kommer vara här, jag vet inte, det är lite så.

Intervjuare 1 [00:56:33]: Ja då får vi sluta med det och jag får tacka så hemskt mycket för intervjun.

Talare 1 [00:56:36]: Tack så jättemycket.

[bandningen slutar]